



***De Ongelooflijke
Podcast van de EO:***
abortus in Nederland
goed geregeld

CHRIS DEVELING

Het was de eerste keer dat David Boogerd het thema abortus behandelde tijdens zijn podcast van mei dit jaar. Vaste tafelgast en theoloog Stefan Paas schoof aan met de feministische theologe Heleen Zorgdrager.

Het valt te waarderen dat twee gerespecteerde theologen zich samen buigen over het abortusthema, ook al herkennen proliferers zich misschien niet in veel van hun standpunten en werd het onderhoudende gesprek zelden een echte discussie.

Opvallend was het gemeenschappelijk goedkeuren van de abortuswet aan sich als een document dat goed in balans is. Omdat een prolife spreker ontbrak, kon de luisteraar weinig opsteken over verschillende zienswijzen binnen het abortusdebat. Soms voelde het gesprek zelfs wat onheimisch aan: een EO-tafel met louter christenen, zonder duidelijke bewogenheid voor het ongebooren leven.

Presentator Boogerd hield moedig vast aan het feit dat de abortusdiscussie valt of staat met de vraag wat het ongebooren leven is. Maar voor Zorgdrager bleek het prille levensbegin een complex concept waar ze niet altijd eenduidig over spreekt. Zo zou het ongeborene geen non-persoon zijn maar ook geen persoon: 'Het zit er tussenin en ontwikkelt zich steeds meer'. Een persoon wordt je pas wanneer je 'zelf ademt en los bent gekomen van het moederlichaam', aldus Zorgdrager. Kort daarop moest ze toegeven dat er geen persoon hoeft te zijn om te kunnen spreken van waarde van leven.

GOEDE BALANS

Als het om de Nederlandse wet gaat is Paas het met Zorgdrager eens: 'De abortuswet is goed in evenwicht. De

botsing tussen de keuzevrijheid van de vrouw en de beschermwaardigheid van het leven zijn tot uitdrukking gekomen in een termijn. Als het enige principe de keuzevrijheid is, wordt het lastig uitleggen waarom abortus niet tot de geboorte kan – of zelfs daarna. Juist deze botsing van twee principes heeft geleid tot het huidige compromis.'

Meer mensen hebben de overtuiging dat onze abortuswet een evenwichtig compromis zou zijn. Alsof het kamp van de vrouwenrechten flink water bij de wijn deed en het ongewenste kind allesbehalve kansloos is. De realiteit (en vooral de praktijk) is toch echt anders. Ongeboren men-

'De Nederlandse abortuswet is goed in evenwicht.'

selijk leven is bij wet overgeleverd aan de gevoelens van de moeder, die ruime tijd heeft om te beslissen dat het prille leven in haar mag worden beëindigd. Een van de weinige wetsartikelen dat een drempel voor abortus opwerpt (de verplichte bedenktijd) is eerder dit jaar op de vloer van de Tweede Kamer gesneuveld. Waarom ziet Paas de levensvatbaarheidsgrens zo positief? Want ook hij

zal uiteindelijk niet geloven dat deze termijn veel abortussen tegenhoudt.

EXTREEM-RECHTS

Zorgdrager ziet in Europa een opmars van het profifesentiment dankzij nieuwe allianties tussen christelijke en seculiere organisaties: 'Ook in Europa hebben pro-gezinsorganisaties sterke netwerken met vaak een pakket aan onderwerpen, waaronder LHBTI, anti-immigratie en het behoud van een christelijk Europa. Daar is abortus vaak onderdeel van en daarom is het een gevaarlijke trend. De goedwillende christenen wordt op abortus aangesproken, maar daarachter zit een machtig netwerk dat strategisch campagne voert.' Volgens Zorgdrager zouden er ook allerlei connecties zijn tussen prolife-organisaties en geld van Russische oligarchen: 'Die organisaties worden gefinancierd door conservatieven uit Amerika en ook door Russische oligarchen met andere belangen behalve abortus. En daarmee kun je zomaar in rechts-extremistische vaarwater komen. Paas tempert dit angstbeeld door de genoemde macht te betwijfelen: 'De verhoudingen zijn niet meer zoals 40 jaar geleden. We doen alsof het allemaal heel machtig en dreigend is, maar er is juist geen enkele bedreiging te zien voor Nederland. Ik begrijp de paniek nooit zo goed.'

Op de vraag hoe de oprechte proliferer, die zich bekommert om ongebooren leven én vrouwen, nog een stem krijgen als ze direct worden geassocie-

eerd met extreem-rechts, antwoordt Zorgdrager wederom wat dubbelwaardig: 'Laten we zorgen dat die mensen in ieder geval in Nederland het gesprek daarover heel dichtbij de mensen houden, in gemeentes, dichtbij de vrouwen, zonder de politieke dimensies uit het oog te verliezen.'

Over mensen die specifiek opkomen voor ongeboren leven is Zorgdrager eveneens overwegend negatief: 'Ik zie daarin ook een beweging die de rechten van vrouwen wil terugdringen. Men wil een natuurlijke orde herstellen waarin het patriarchaat een duidelijke plek inneemt.' Bijzonder, die stellige overtuiging van iets dat nooit wordt gezegd door een prolife-organisatie zelf. Het laat zien hoeveel wantrouwen er binnen het feminisme leeft ten opzichte van prolife-initiatieven. Na zo'n verwijt vraag ik weleens waar een dergelijke motivatie bij prolife vandaan moet komen. Dan blijft het eigenlijk altijd stil en ook Zorgdrager onderbouwde haar polariserende stelling niet. Een kwalijke zaak, gelet op de zwaarte van de beschuldiging.

Ik snap best dat een voorstander van abortusrechten *vindt* dat prolife-doelen beperkend zijn voor de rechten van vrouwen, maar zo werd het niet gezegd. Er zou sprake zijn van een heimelijk motief om de vrouw – over de rug van haar moederschap en het ongeboren kind – terug te werpen naar een tijd waarin ze werd achtergesteld. Je zou hopen dat

iemand die deze mening koestert de vraag eens voorlegt aan een professionele prolifer.

'VERTROUW VROUWEN!'

Dit dieptepunt van wantrouwen ketste in één moeite door in een hardvochtige oproep: 'Vertrouw vrouwen!' De prolifebeweging, die grotendeels uit vrouwen bestaat, zou het vertrouwen zelf niet waard zijn, maar moet er wel op varen dat vrouwen zelf prima weten of hun abortus moreel is. Gelukkig zat David Boogerd er nog, die opmerkte dat we normaliter nooit op die manier kijken naar morele kwesties: 'Mensen moeten ook tegen elkaar beschermd worden. Je kunt als wetgever niet uitgaan van het vertrouwen.'

'Men wil een natuurlijke orde herstellen waarin het patriarchaat een duidelijke plek inneemt.'

Ik zou het nog scherper hebben gesteld: waarom zou je vrouwen (of mannen) moeten vertrouwen om het juiste te doen, als je ervan overtuigd bent dat abortus in de basis niet moreel is? Mag het oordeel over een kwestie nog worden gekoesterd

buiten de mensen die de kwestie belevén? Mag ik vinden dat een brandweerman heldendaden verricht en een vandaal iets verkeerd doet?

De eloquente Zorgdrager bood een prachtig – maar o zo problematisch – handvat om haar oproep tot vertrouwen beter te begrijpen: 'De zwangere vrouw heeft een intrinsieke relatie met de foetus. Zonder haar kan deze niet overleven. Vanuit die relationaliteit wil ik denken. We moeten het dichtbij de ervaringen van vrouwen houden. Want zij kunnen ook over hun abortus vertellen als een verlies, terwijl ze toch geen spijt hebben van die keuze. Misschien was het niet de tijd om moeder te worden of ging de zorg voor anderen voor. Binnen die complexiteit maken ze een morele afweging. Een moederlijke afweging zelfs.'

Zorgdrager vindt het ongeborene rechteloos. Tegelijkertijd zou er sprake zijn van een keuze waarin het belang van een te aborteren kind zwaar wordt meegewogen door een moeder die waakt over het leven dat in haar groeit. Hoe is zoiets mogelijk als je datzelfde kind geen rechten toekent? Als je een wezen niets kunt afnemen, wat kun je het dan geven? Toch neigt haar visie naar abortus provocatus als het offer van een moeder, deels ten bate van haar kind om het een lastig leven te besparen. Bij mij rijst altijd weer die ongemakkelijke vraag: Dient iemand anders dan een persoon zelf te beslissen over zijn of haar toekomst?

Colofon

De stichting *Schreeuw om Leven* komt op grond van de Bijbel op voor het ongebo­ren én geboren leven door te strijden tegen abortus en euthanasie. De stichting werkt middels het benaderen van de media en leidingge­venden, via verspreiding van informatie en via publieke acties. Onze hulpverleningsafdeling *Er is Hulp* helpt vrouwen bij ongewenste zwangerschap en na een abortus. De stichting houdt zich ook bezig met relatievorming en seksualiteit. Internationaal is de stichting actief in de wereldwijde pro-life beweging.

OPGERICHT

In 1984 door drs. L.P. Dorenbos en W. Dorenbos - de Lange

Het magazine *Leef* wordt maximaal zes maal per jaar gratis toegezonden aan hen die belangstelling hebben voor het werk en/of de stichting financieel ondersteunen.

LEGATEN EN FINANCIËN

Zij die ons speciaal willen gedenken, kunnen contact met hun notaris of met ons opnemen. Giften zijn fiscaal aftrekbaar. *Schreeuw om Leven* is aangemerkt als ANBI instelling.

DANK

Allen die het werk financieel, actief en met gebed steunen. Hartelijk dank!

REDACTIE

Chris Develing (eindredacteur)
Redmar Smit (redacteur via BladenMakers)
Johan Stam (redacteur)

VORMGEVING

BladenMakers, Nijkerk

SCHREEUW
om leven

Stichting Schreeuw om Leven
Ruitersweg 35A
1211 KT Hilversum
Telefoon: 035 624 43 52
IBAN: NL41 INGB 0000 0090 79
e-mail: info@schreeuwomleven.nl
www.schreeuwomleven.nl


ER IS HULP.nl
BIJ ONWENSBARE ZWANGERSCHAP EN NA ABORTUS

Hulp bij zwangerschap en na een abortus
Hulp­telefoon: 035 621 42 05
e-mail hulpverlening: contact@erishulp.nl
www.erishulp.nl

Algemeen Nitz
Bezigende Instelling
ANBI

Vraag gratis extra exemplaren
aan om uit te delen!



INHOUDSOPGAVE



- 3** Woord vooraf
- 4** Prikbord
- 6** Amerikaanse Hooggerechtshof schrappt mogelijk vonnis dat abortus mogelijk maakt
- 8** De rollen omgedraaid: Schreeuw om Leven interviewt scholieren
- 10** Hoe wilt u Leef Magazine voortaan lezen?
- 11** Embryoweek: Leven niet bedoeld als louter onderzoeksmateriaal
- 14** Ondanks zesmaal abortusadvies kozen Rayans ouders voor zijn leven
- 18** *De Ongelooflijke Podcast* van de EO: abortus in Nederland goed geregeld
- 21** In gesprek met dr. Calum Miller



SAVE
THE DATE
**MARS VOOR
HET LEVEN**
12 NOV 2022

